

Eduskunnan tarkastusvaliokunta
trv@eduskunta.fi

Asiantuntijakuuleminen 10.2.2021
Asia K 15/2020 vp – Eduskunnan oikeusasiamiehen kertomus vuodelta 2019

Valviran lausunto lastensuojelupalveluiden toimivuudesta

Eduskunnan tarkastusvaliokunta käsittelee eduskunnan oikeusasiamiehen kertomusta vuodelta 2019 antaakseen siitä lausunnon perustuslakivaliokunnalle. Lausunnossa keskitytään kertomuksen lastensuojelua ja sen valvontaa käsitteleviin kohtiin. Tarkastusvaliokunnalla on lisäksi käsittelyssä omana asianaan lastensuojelupalveluiden valvonta. Valiokunta lähestyy asiaa valvonnan toimivuuden näkökulmasta.

Eduskunnan tarkastusvaliokunta pyytää Valviralta asiantuntijalausuntoa ja näkemystä seuraaviin kysymyksiin:

- Miten lastensuojelupalveluiden valvonta toimii kokonaisuutena, mitkä ovat valvonnan suurimmat ongelmakohdat ja miten valvontaa voisi parantaa?
- Onko valvontaviranomaisten työnjako toimiva? Esiintyykö toimialueilla päällekkäisyyksiä, ja jääkö katvealueita, jotka eivät kuulu minkään viranomaisen vastuulle? Toteutuuko valvonta yhdenmukaisesti eri puolilla Suomea?
- Millaiseen tietopohjaan perustuen päätökset valvontatoimista tehdään? Toimiiko tiedonvaihto valvonta-asioissa eri viranomaisten välillä? Valiokunta on tietoinen, että useilla viranomaisilla ja esimerkiksi sosiaalihuollon ammattihenkilöillä on velvollisuus tehdä ilmoitus havaitessaan epäkohtia lastensuojelupalveluiden toteuttamisessa. Ovatko tiedot ilmoituksista ja niiden aiheuttamista toimenpiteistä saatavilla?
- Valvotaanko eri sijaishuollon muotoja riittävästi ja kohdentuuko valvonta mielestänne oikeisiin kohteisiin?
- Valiokunta pyytää näkemystä lastensuojelupalveluiden omavalvonnasta; mitkä ovat sen hyvät ja huonot puolet? Mikä on omavalvonnan rooli lastensuojelupalveluiden valvonnassa?

Valvira toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Lastensuojelupalveluiden valvonnan toimivuus kokonaisuutena

Sosiaalihuollon yleinen valvonta ja suunnittelu kuuluvat sosiaali- ja terveysministeriölle. Alueellinen sosiaalihuollon ohjaus ja valvonta kuuluu kuudelle aluehallintovirastolle. Aluehallintovirastolle kuuluu yksityisen ja julkisen sosiaalihuollon suunnittelu, ohjaus ja valvonta toimialueellaan. Valviran rooli

valvonnassa on valtakunnallinen. Valviran tehtävänä on ohjata aluehallintovirastojen toimintaa toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja ratkaisukäytäntöjen yhdenmukaistamiseksi sosiaalihuollon ohjauksessa ja valvonnassa. Lisäksi Valvira ohjaa ja valvoo lastensuojelua silloin, kun kysymyksessä ovat periaatteellisesti tärkeät tai laajakantoiset asiat, usean aluehallintoviraston toimialuetta koskevat tai koko maata koskevat asiat sekä asiat, joita aluehallintovirasto on esteellinen käsittelemään.

Ylimmät laillisuusvalvojat eduskunnan oikeusasiamies ja valtioneuvoston oikeuskansleri valvovat erityisesti perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista. Oikeusasiamies käsittelee lastensuojelua koskevia kanteluita, ottaa asioita oma-aloitteisesti selvitettäväksi ja tekee tarkastuskäyntejä lastensuojelun toimintayksiköihin. Myös oikeuskansleri voi käsitellä hänelle osoitettuja kanteluita ja suorittaa tarkastuksia toimivaltaansa kuuluvissa asioissa.

Kunnalla ja kuntayhtymillä on palvelujen järjestäjänä ja alueensa yksityisen palveluntuotannon valvojana ensisijainen ja keskeisin vastuurooli asiakkaiden ja potilaiden perusoikeuksien toteutumisen turvaamisessa, myös valvonnan keinoin. Aluehallintovirastot ja Valvira valvovat kuntia ja kuntayhtymiä sekä järjestäjinä että tuottajina.

Kunnalla on vastuu lastensuojelun järjestämisestä lastensuojelulain (417/2007) mukaisesti. Kunnan on huolehdittava siitä, että ehkäisevä lastensuojelu sekä lapsi- ja perhekohtainen lastensuojelu järjestetään sisällöltään ja laajuudeltaan sellaiseksi kuin kunnassa esiintyvä tarve edellyttää. Lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä vastaa siitä, että lastensuojelun asiakkaana oleva lapsi saa tarvitsemansa palvelut ja tuen. Lastensuojelulaki korostaa lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän roolia koko lastensuojeluasiakkaiden ajan.

Perhe- ja laitoshoidon valvontamenettelyt ovat osittain erilaiset johtuen lainsäädännöstä. Luvanvaraiseen, ammatilliseen perhehoitoon ja laitoshoitoon kohdistuu valvontaa usean eri viranomaisen toimesta lastensuojelulain, sosiaalihuoltolain sekä yksityisistä sosiaalipalveluista annetun lain nojalla. Luvanvaraista toimintaa valvovat laillisuusvalvojat, sijainti- ja sijoituskunnat sekä yksittäisten lasten asioissa lapsen asioista vastaavat sosiaalityöntekijät.

Toimeksiantosuhteisen perhehoidon valvonta on lähes kokonaan lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän vastuulla. Perhehoitolain (263/2015) 22 §:n mukaan hoidettavan sijoittaneen kunnan tehtävänä on valvoa, että sijoitus perhehoitoon toteutuu tämän lain mukaisesti ja hoidettava saa sijoituksen aikana ne tarvitsemansa palvelut ja tukitoimet, jotka järjestetään sen kunnan toimesta, johon henkilö on sijoitettu. Sekä sijoittajakunnan että sijoituskunnan sosiaalihuollosta vastaava toimielin voi tarkastaa perhehoitopaikan tässä laissa tarkoitetun toiminnan sekä toiminnan järjestämisessä käytettävät toimintayksiköt ja toimitilat silloin, kun tarkastuksen tekemiseen on perusteltu syy. Pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävät tilat voidaan tarkastaa ainoastaan, jos tarkastaminen on välttämätöntä asiakkaan aseman ja asianmukaisten palvelujen turvaamiseksi.

Lastensuojelulain 79 §:n mukaan sijaishuollon valvonta kuuluu sekä lapsen sijoittaneelle kunnalle eli sijoittajakunnalle että sijaishuoltopaikan sijaintikunnalle eli sijoituskunnalle. Lapsen sijoittaneen kunnan tehtävänä on valvoa, että lapsen sijoitus perhehoitoon tai laitoshuoltoon toteutuu lastensuojelulain mukaisesti ja lapsi saa sijoituksen aikana ne tarvitsemansa palvelut ja tukitoimet, jotka sijoituskunnan on järjestettävä. Sijoittajakunnalla on velvollisuus ilmoittaa sijaishuoltopaikan toiminnassa havaitsemistaan epäkohdista ja puutteista sijoituskunnalle ja aluehallintovirastolle sekä niille kunnille, jotka ovat sijoittaneet lapsia kyseiseen sijaishuoltopaikkaan. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos epäkohdat tai puutteet voivat vaikuttaa lasten hoitoon tai huolenpitoon.

Aluehallintovirastolla on lastensuojelulain 80 §:n mukaisesti erityinen velvollisuus valvoa lastensuojelulaitoksissa tehtäviä rajoitustoimenpiteitä. Aluehallintoviraston on tarkastuskäynneillä varattava lapselle tilaisuus luottamukselliseen keskusteluun aluehallintoviraston edustajan kanssa.

Sosiaali- ja terveydenhuollon valtakunnallisessa valvontaohjelmassa määritellään vuosittain suunnitelmallisen valvonnan painopistealueet. Valvontaohjelmien avulla Valvira ja aluehallintovirastot yhdenmukaistavat lupa-, valvonta- ja ohjauskäytäntöjä valtakunnallisesti. Valvontaohjelmakauden 2020 - 2023 teemana on järjestämisvastuussa olevien kuntien ja kuntayhtymien oman valvontaroolin vahvistaminen ensisijaisena valvojana ja tukea niitä tässä omavalvontatehtävässään.

Lastensuojelun sijaishuollossa olevien lasten oikeuksien toteutuminen ja pääsy psykiatrian alojen palveluihin oli vuoden 2020 valvontakohde. Valvira ja aluehallintovirastot toteuttivat kuusi alueellista tilaisuutta, joiden tarkoituksena oli vahvistaa sijaishuollossa olevien lasten oikeuksien toteutumista sekä edistää yhteistyötä lastensuojelun, psykiatrian ja sijaishuollon välillä. Tilaisuudet oli tarkoitettu pääasiassa kuntien lastensuojelun johtaville viranhaltijoille, lapsen asioista vastaaville sosiaalityöntekijöille ja perusturvajohtajille, perusterveydenhuollon sekä lasten- ja nuorisopsykiatrisen erikoissairaanhoidon edustajille sekä sijaishuoltoyksiköiden edustajille. Vuodelle 2021 lastensuojelun sijaishuolto on edelleen yhtenä suunnitelmallisen valvonnan painopistealueena. Valvonnan kohteena on sijaishuollossa olevien lasten itsemääräämiskeuden toteutuminen, lasten pääsy psykiatrian alojen palveluihin, mukaan luettuna päihdepalvelut sekä palvelujen järjestämisvastuu.

Lastensuojelun valvonnan painopiste on tällä hetkellä jälkikäteisessä, reaktiivisessa valvonnassa eli epäkohtailmoituksiin ja kanteluihin perustuvassa valvonnassa, mikä johtuu osaltaan vireille tulevien kanteluiden epäkohtailmoitusten suuresta määrästä. Tavoitteena lastensuojelun valvonnassa tulee olla painopisteen siirtäminen ennakoivaan ja ohjaavaan valvontaan. Tällöin valvontaa voidaan kohdentaa paremmin ja toimenpiteet ovat todennäköisemmin vaikuttavampia ja tehokkaampia. Erityisesti sijaishuoltoa tarjoavien palveluntuottajien ohjaus on merkittävässä roolissa, sillä ohjaus voi pidemmällä aikavälillä vähentää jälkikäteistä valvontaa. Valviran ja aluehallintovirastojen yhteistyössä kuntiin ja lastensuojelun palveluntuottajien luokse tehdyistä ohjaus- ja arviointikäynneistä on saatu hyviä kokemuksia puolin ja toisin.

Lastensuojelun valvonnan resurssit ovat vähäiset, vaikka aluehallintovirastojen lastensuojelun valvonnan resurssia lisättiin vuonna 2019 kuudella henkilötövuodella. Valviran resurssi lastensuojelun valtakunnalliseen ohjaukseen ja valvontaan on ollut 1 henkilötövuosi. Resurssia ollaan lisäämässä parhaillaan yhdellä henkilötövuodella.

Valvontaviranomaisten tehtävien osittainen päällekkäisyys aiheuttaa ajoittain epäselvyyttä, mikä tulee esille etenkin kansalaisten yhteydenotoissa. Epäselvyyttä on esimerkiksi siinä, mille taholle kantelu tehdään tai mille viranomaiselle valvonta kuuluu. Lastensuojeluasioissa ei ole tavatonta, että samassa asiassa kantelu on vireillä samanaikaisesti aluehallintovirastossa, Valvirassa ja eduskunnan oikeusasiamiehellä. Valviran ja aluehallintovirastojen välistä toimivaltaa ja yhteisiä toimintoja on tarvetta selkiyttää sillä toimintavaltakysymysten tapauskohtainen selvittely hidastaa asioiden käsittelyä. Valviran näkemys on, että Valviran tehtävät ja aluehallintovirastojen sote-tehtävät tulisi yhdistää yhteen virastoon. Tämä valvontaresurssien integrointi tehostaisi valvontaa kaikilla valvonnan alueilla, myös lastensuojelun valvonnassa.

Yhteinen tietopohja

Valvontaviranomaisten valvontatoimet perustuvat eri tietolähteisiin. Yksittäisessä reaktiivisessa valvonta-asiassa päätökset perustuvat valvottavalta saatuihin selvityksiin ja asiakirjoihin. Suunnitelmaperusteisessa valvonnassa valvonnan suunnittelun ja toteutuksen pohjana käytetään myös palvelunjärjestäjille ja -tuottajille suunnattuja erillisiä tiedonkeruita. Valvira selvitti vuonna 2019 sijaishuoltoyksiköihin lähetetyllä kyselyllä sijaishuoltoon sijoitettujen lasten ja nuorten oikeuksien toteutumista sekä pääsyä lasten- ja nuorisopsykiatrian alojen palveluihin. Valtakunnallisen valvontaohjelman mukaisen valvonnan tietopohjan tiedontuottajana toimii pääsääntöisesti Terveystieteiden tutkimuskeskus (THL).

Eri valvovilla viranomaisilla ei ole yhteistä tietokantaa eikä valvonta-asioissa ole käytössä yhteistä valtakunnallista rekisteriä, johon valvontatietoja olisi mahdollista suoraan rekisteröidä. Valvovilla viranomaisilla on omat erilliset asianhallintajärjestelmänsä, joihin toisilla viranomaisilla ei ole pääsyä. Valviralla ei ole pääsyä aluehallintovirastojen USPA -asianhallintajärjestelmään eikä aluehallintovirastoilla toistensa järjestelmiin tai Valviran Sampo -asianhallintajärjestelmään. Tiedonvaihtoa varten aluehallintovirastojen USPA -järjestelmässä on valvontatilasto-osio, jonka kautta päätöstietoja siirtyy Valviraan.

Valviran ja aluehallintovirastojen lisäksi valvontatietoja on myös eduskunnan oikeusasiamiehellä ja oikeuskanslerilla. Valvonnasta tulevaa tietoa on paljon, mutta se on hajallaan eri toimijoiden hallussa. Yhteisen valvontaratkaisut kattavan tietopohjan puuttuminen aiheuttaa haastetta valvonnan yhdenmukaiselle toteuttamiselle. Yhteinen tieto yhdenmukaistaisi ohjauksen antamista sekä valvonta-asioissa annettavia seuraamuksia.

Valviran ja aluehallintovirastojen lastensuojelun asiantuntijat ovat kokoontuneet säännöllisesti yhteistyökokouksiin, joissa on käsitelty sekä periaatteellisia, yhteistä linjausta vaativia asioita että konkreettisia lastensuojelun valvontaan liittyviä asioita. Eduskunnan oikeusasiamiehen lastensuojeluasioiden esittelijät ja sosiaali- ja terveysministeriön edustajat ovat myös ajoittain osallistuneet näihin kokouksiin.

Valviran ja aluehallintoviraston lastensuojelun asiantuntijoilla on ollut erikseen, kokoonpanoltaan pienempi sijaishuollon valvontaryhmä, jossa on käsitelty erityisesti lastensuojelun sijaishuollon valvonnan kysymyksiä. Valviran organisaatiouudistuksen yhteydessä vuoden 2021 alussa on aloittanut toimintansa asioiden linjaamisen edistämiseksi Valviran vetämät Sote -valvontaryhmä ja Sote -luparyhmä, joiden kokoonpanossa on Valviran ja aluehallintovirastojen asiantuntijoita.

Tietopohjaa on kehitetty vuosien varrella eri hankkeissa. Valviran ja aluehallintovirastojen yhteisessä *Valvonnan pitkäjänteinen kehittäminen* -hankkeessa (2017 – 2018) kehitettiin sosiaali- ja terveysalan valvonnan tietopohjaa, valvontamenetelmiä ja valvonnan vaikuttavuutta ja varauduttiin maakuntien valvontaan ja niiden omavalvonnan tukemiseen. Hankkeessa etsittiin myös keinoja tarvittavan valvontaosaamisen varmistamiseksi.

Osana maakunta- ja sosiaali- ja terveydenhuollon uudistusta Valvira valmisti yhteistyössä aluehallintovirastojen kanssa kattavaa sosiaali- ja terveydenhuollon palveluntuottajien rekisteriä, Soteria. Soteri -rekisterin rakentaminen keskeytettiin sote-uudistuksen toimeenpanon päätyttyä 2019. Soteri – hanke on käynnistynyt uudelleen vuoden 2021 alkupuolella. Soteri -rekisteri tulee valmistuttuaan keräämään yhteiseen rekisteriin sekä yksityiset että julkiset sosiaali- ja terveydenhuollon toimijat. Rekisteri tulee palvelemaan sosiaali- ja terveydenhuollon, siten myös lastensuojelun ohjauksen ja valvonnan tietotarpeita.

THL:n koordinoi kansallista Lasteri-hanketta, jossa on alkamassa pilotointivaihe. Lasteri-rekisteri tulisi olemaan kansallinen rekisteri, jonka tavoitteena on helpottaa lastensuojelun sijoitusten järjestämistoimintaa, yhdistää lastensuojelun sijaishuollon valvontatiedot yhteen rekisteriin, säästää sosiaalityöntekijöiden työaikaa sekä parantaa palvelun laatua. Lasteri -rekisterin avulla sosiaalityöntekijän käytössä olisi sijaishuoltopaikkoja koskeva oleellinen tieto ja rekisterin avulla sosiaalityöntekijä voisi etsiä kullekin lapselle tämän tarpeita vastaavaa turvallista sijoituspaikkaa. Tietokanta mahdollistaisi ja vahvistaisi lastensuojelun sijaishuollon seurannan, ohjauksen ja kehittämisen tehtäviä.

Valvira on mukana myös Sosiaali- ja terveysministeriön Toivo -ohjelmaan kuuluvassa Valtava -hankkeessa, jossa kehitetään muun muassa tietoperusteista valvontaa, joka mahdollistaisi muiden viranomaisen tuottaman tiedon sekä yhteisen data-alustan hyödyntämisen valvontatehtävissä.

Henkilökunnan ilmoitusvelvollisuus

Vuoden 2016 alusta tulivat voimaan säädökset sosiaalihuollon työntekijän työssään havaitsemien epäkohtien ilmoitusvelvollisuudesta, Sosiaalihuoltolain (1301/2014) 48 §:n 2 momentin mukaan sosiaalihuollon henkilöstöön kuuluvan on viipymättä ilmoitettava toimintayksikötoiminnasta vastaavalle henkilölle, jos hän tehtävissään huomaa tai saa tietoonsa epäkohdan tai ilmeisen epäkohdan uhan asiakkaan sosiaalihuollon toteuttamisessa. Ilmoituksen vastaanottaneen on ilmoitettava asiasta edelleen kunnan sosiaalihuollon johtavalle viranhaltijalle.

Lain 49 §:n mukaan ilmoituksen vastaanottaneen henkilön tulee käynnistää toimet epäkohdan tai ilmeisen epäkohdan uhan poistamiseksi. Henkilön on ilmoitettava asiasta salassapitosäännösten estämättä aluehallintovirastolle, jos epäkohtaa tai ilmeisen epäkohdan uhkaa ei korjata viivytyksettä.

Työntekijän ja työyhteisön vastuulla on tunnistaa asiakastyön epäkohdat ja niiden uhat ennakoon siten, että niihin voidaan puuttua riittävän ajoissa. Kyse on ennakoivaan valvontaan painottuvista toimista, joiden tarkoituksena on turvata ja taata erityisesti kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien asiakkaiden hyvä hoito ja huolenpito ja edistää heidän hyvinvointiaan.

Ilmoitusvelvollisuuden toteutuminen edellyttää avoimen toiminta- ja johtamiskulttuurin kehittämistä niin, että turvallinen ja hyväksyvä ilmapiiri rohkaisee työntekijöitä rohkeasti kehittämään omaa työtään ja palvelujen laatua asiakasturvallisiksi.

Sosiaalihuollon ammattihenkilöiden tekemistä epäkohtailmoituksista ja niiden aiheuttamista toimenpiteistä ei ole kansallisesti koottua tietoa saatavissa. Tähän vaikuttaa käytössä olevat tilastointi- ja raportointijärjestelmät, joihin olisi tehtävä muutoksia tietojen saamiseksi. Kunnilla ja yksityisillä palveluntuottajilla on omat järjestelmänsä ilmoitusten kirjaamiseksi.

Lastensuojelupalveluiden omavalvonta

Valvonnan näkökulmasta sekä yksityisellä että julkisella palveluntuottajalla on aina velvollisuus huolehtia siitä, että palvelu tuotetaan asiakas- ja potilasturvallisesti sekä laadukkaasti. Yksityisen palveluntuottajan velvollisuutena on toimia myös lupaviranomaisen asettamien lupaehtojen ja palvelua ostavan kunnan kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti. Lupaviranomaisen ja palvelun ostajan, sekä asiakkaan/potilaan ja hänen läheistensä on voitava luottaa siihen, että palveluntuottaja on luottamuksen arvoinen. Toiminnan on oltava laadukasta, turvallista ja asianmukaisesti toteutettua.

Omavalvonta tarkoittaa palvelujentuottajan omatoimista laadun ja asiakasturvallisuuden varmistamista siten, että toiminnassa toteutuvat lainsäädännön, lupaehtojen ja palvelujen tuottajan itse omalle toiminnalleen asettamat laatuvaatimukset. Omavalvonta on osa toimintayksikössä toteutettavaa laadunhallintaa ja perustuu riskinhallintaan. (Valvira 2014; Valvira 2012.)

Omavalvonnan periaatteena on, että palveluntuottaja systemaattisesti ja suunnitelmallisesti kehittää omaa toimintaansa. Käytännössä se tarkoittaa Valviran em. määräyksessä vaaditun riskienhallinnan käyttöön ottamista. Omavalvonnalla varmistetaan, että kaikki työntekijät toimivat yhteisesti sovitujen käytäntöjen mukaisesti. Yksikössä on sovittava mm. siitä, kuka vastaa omavalvonnan toimeenpanosta, miten riskitietoa kerätään ja miten se käsitellään henkilökunnan kanssa. On myös sovittava siitä, miten tieto välitetään sellaiselle taholle, jolla on velvollisuus saada aikaan tarvittavat muutokset, elleivät yksikön sisäiset toimenpiteet ole riittäviä.

Valvontaviranomaisten tavoitteena on ennen kaikkea edistää ja varmistaa palveluja järjestävien ja tuottavien omavalvontaa. Omavalvonnan tarkoituksena on tunnistaa toiminnan asiakas- ja potilasturvallisuusriskit, ennaltaehkäistä ongelmia ja korjata mahdolliset ongelmat nopeasti.

Valvontahavaintojen perusteella voi todeta, että omavalvonta ei ole riittävä ainoana valvonnan keinona lastensuojelupalveluissa, eikä sen tule missään tapauksessa korvata viranomaisvalvontaa. Lapsen osallisuuden ja asiakasnäkökulman vahvistaminen ei saa tarkoittaa valvontavastuun siirtämistä lapsille, nuorille tai heidän läheisilleen.

Vuoden 2020 alusta tuli voimaan lastensuojelulain 61 b §, jonka mukaan lastensuojelulaitosten on laadittava hyvää kohtelua koskeva suunnitelma osana omavalvontasuunnitelmaa. Suunnitelman täytyy kuitenkin olla erillinen ja selkeä oma kokonaisuutensa, joka arvioidaan ja tarkastetaan vuosittain. Säännös on velvoittava vain lastensuojelulaitoksille, mutta suunnitelman laatimista on hyvä harkita myös perhekodeissa ja ammatillisissa perhekodeissa, vaikka rajoitustoimenpiteitä ei näissä sijaishuoltopaikoissa voida käyttää.

Omavalvontaa lastensuojelupalveluissa on tarpeen kehittää ja vahvistaa toimintatapoja, joilla turvataan palveluiden käyttäjien osallisuus omavalvonnan arksessa toteuttamisessa eli lisätä sijaishuollossa olevan lapsen ja läheisverkoston huomioimista omavalvontatyöskentelyssä. Toisaalta omavalvonnan ulkopuolista seurantaa tulisi lisätä esimerkiksi siten, että omavalvontasuunnitelmat liitettäisiin jatkossa mahdollisesti perustettavaan sijaishuoltopaikkarekisteriin.

Ratkaistu: 09.02.2021

Ratkaisija: Henriksson Markus

Virka-asema: Ylijohtaja

Esittelijät:

Raassina Marita, Ylitarkastaja

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu
asiankäsittelyjärjestelmässä.

Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.